

sitthelse og Funktionærer. Derimod er Betingelsen under Nr. 3 af den Bestaaenhed, at den forekommer mig at gaa videre, end det med Billighed kan forlanges, at en Sygekasse skal underkaste sig den, idet den Regel bliver fastslaaet, at de, der i 2 Aar have været Medlemmer af en saadan Fabrikssygekasse, skulle have Ret til vedblivende at være Medlemmer af den, selv om de have ophørt at være sysselsatte ved den. Forretning, hvortil Kassen er knyttet. Jeg tror, at man derved let vil kunne komme til at bestemme, at en saadan Sygekasse ikke kan eksistere, i alt Fald, naar der kommer nogen som helst Uenighed op mellem Arbejdsgiveren og Arbejderne. Jeg tror derfor ikke, der er tilstrækkelig Høje til at vedtage det af Mindretallet stillede Vædringsforslag, men skal i øvrigt afvente Motiveringerne af det og anbefale, at man lader sig nøje med det af Flertallet stillede Vædringsforslag under Nr. 10. Vædringsforslagene under Nr. 11 og 12 forstaaes af sig selv. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 13 maa jeg bemærke, at det har mulig ikke været alle Udvælgets Medlemmer fuldt nærværende, at man ved dette Vædringsforslag tillige kommer til at udstemme Minimumsgrænsen, den laveste Aldersgrænse for Optagelsen i en Sygekasse, nemlig 15 Aar. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at de fleste ærede Medlemmer kun have været opmærksomme paa, at Vædringsforslaget under Nr. 13 gaar ud paa at sætte Aldersgrænsen: Fastsættelse op efter til mellem 45 og 55 Aar, men ikke, at der ved dette Vædringsforslag tillige udstemmes den Bestemmelse, at ingen kan optages i en Sygekasse, som ikke har fyldt det 15de Aar. Jeg vil derfor paa de vedkommende Medlemmers Bægne tage det Forbehold, at man med Hensyn til dette Punkt tager Sagen under Overvejelse paa ny inden 3dje Behandling. For øvrigt er jo den væsentlige Bestemmelse i Vædringsforslaget under Nr. 13 den at lade den Regel udgaa, som gives i § 4 andet Stykke, at den Aldersgrænse, indtil hvilken Optagelsen kan ske, bliver i den enkelte Kasses Vedtægter at sætte til mellem 45 og 55 Aar. Der er nemlig en Bestræbelse fra Sygekassernes Side, og jeg tror, at den er rigtig og velbegrunder, efter at søge at faa denne Aldersgrænse efterhaanden sat saa lavt som muligt. Det er jo nemlig indlysende, at Sygekassernes Bestræbelser bør gaa ud paa at faa Medlemmerne til at indtræde i saa ung en Alder som muligt. Men dette er ikke altid saa let; thi vi vide jo alle, at den unge tænker just ikke mest paa Muligheden af Sygdom eller paa at sitre

sig mod saadan. Det kommer gerne først med Aarene, og naar Svagheden tiltager. Det er derfor for alle Sygekassers Vedkommende et bekendt Formaal at søge at faa denne Grænse efterhaanden sat lavere og lavere. Det kan ikke straks opnaas, thi det er jo klart, at denne Udvikling kun kan ske efterhaanden, man vil ikke paa en Gang kunne begynde en Sygekasse med en meget lav Optagelsesgrænse, thi det vil straks udelukke alle dem, som ere ældre, men vi have været enige om, at det vilde være vrigtigt fra Lovens Side at hindre Sygekasserne i den i sig selv heldige Udvikling, at faa denne Aldersgrænse sat saa lavt som muligt. Naar Bestemmelsen udgaa, vil det altsaa sige, at det bliver paa dette Punkt som hidtil overladt til Sygekasserne selv at bestemme den Aldersgrænse, inden for hvilken de ville optage deres Medlemmer. Vædringsforslagene under Nr. 14, 15, 16 og 17 behøve næppe næppe nogen nærmere Omtale. Vigtigere derimod er Vædringsforslagene til § 6. Lovforslaget § 6 er delt i 2 Stykker. I første Stykke siges det, at Personer, der have været Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, og som gaa ud af denne af en af de Grunde, som nævnes i Paragraffen, skulle have Ret til at optages i en anden Sygekasse uden Hensyn til Alder, Helbred eller Krist for Optagelse. Dette er naturligvis i sig selv en meget human Bestemmelse, og jeg vil søje til, at i Praksis vil den i Reglen heller ikke kunne undværes; thi det vil da naturligvis haardt ramme den enkelte, der af en eller anden Grund ikke har kunnet vedblive at være Medlem af en Sygekasse længere, at han ikke skulde kunne blive optagen i en anden Sygekasse, hvis Aldersgrænsen f. Eks. hindrede ham deri. Paa den anden Side vide ogsaa alle, at denne Bestemmelse ser man med en vis Frygt paa fra mange Sygekassers Side og ikke mindst fra Sygekassernes her i Hovedstaden og i de større Byer. Man er nemlig noget ængstelig for, at naar der ikke findes et fuldstændig loyalt Samarbejde Sted mellem Sygekasserne, vil denne Regel kunne blive misbragt i en utillabelig Konkurrences Tjeneste, saaledes at en Sygekasse vil gaa ind paa at vælte ældre eller svagelige Medlemmer fra sig og belejre andre Sygekasser med disse. Dertil kommer, at det vil være en Bestemmelse, som kan bevirke, at Sygekassernes Forpligtelser overhovedet vilde være meget vanskelige at bedømme paa Forhaand; den Kalkule, hvorpaa Sygekassens Virksomhed i det hele er beregnet, vil derved blive væslende, thi ingen ved, hvilke Vilkaar denne Bestemmelse vil paatvinge Sygekassen.